

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

Bf.25/2010/3.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2010. november 11. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2009. december 1. napján kihirdetett B.260/2009/16. számú ítéletét az alábbiak szerint **változtatja meg:**

A vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés tartamát 2 (kettő) évre felemeli, a börtönbüntetés végrehajtásának próbaidőre való felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi. A vádlottat mellékbüntetésül 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra ítéli.

Az első fokú eljárásban 212.932 (kettőszáztizenkettőezer-kilencszázharminckettő) Ft bűnügyi költség merült fel, melyből a vádlottat 164.332 (százhatvannégyezer-háromszázharminckettő) Ft terheli.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 3.000 (háromezer) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Győrben, 2009. október 7. és december 1. napján tartott tárgyalások alapján hozott és az utóbbi napon kihirdetett B.260/2009/16. számú ítéletével a 2009. március 7 napjától fogva volt a vádlottat bűnösnek mondta

ki a Btk. 170.§ /1/ bekezdésébe ütköző és az /6/ bekezdésének I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntetében, ezért 1 év - 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban az első fokú ítélet meghozataláig eltelt idő beszámításáról, a bűnjelként lefoglalt 33,5cm-es hosszúságú kés elkobzásáról, a további bűnjelek lefoglalásának megszüntetésével azok kiadásáról, illetve megsemmisítéséről. Kötelezte vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség egy részének megfizetésére, 48.600.- forint bűnügyi költségről megállapította, hogy az állam terhén marad.

Az ítélet ellen az ügyész súlyosabb minősítés és a büntetés súlyosítása, a védő enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.307/2009/3-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított formában, csak a büntetés szigorításáért tartotta fenn és az első fokú ítélet megváltoztatásával hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását és a vádlott közügyektől eltiltását indítványozta. Az átiratban kifejtett fellebbviteli főügyészségi álláspont szerint az első fokon enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott, felfüggesztett szabadságvesztés büntetés eltúlzottan enyhe, a büntetési célok betöltésére alkalmatlan joghátrány, emiatt a büntetési tételkeret alsó határához közelítő, végrehajtandó szabadságvesztés büntetést tartotta arányosnak az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával és a bünteteskiszabási körülményekkel. A súlytalan büntetés további enyhítésére irányuló védelmi fellebbezést alaptalannak, az első fokú bíróság eljárását törvényesnek és az ítéleti tényállást megalapozottnak tartotta. Egyetértett a vádlott bűnösségére vont következtetéssel, és a cselekmény minősítésével a hozzá fűzött jogi indokolással együtt. Egyebekben a bűnösségi körülmények és a bűnügyi költség korrekciójával az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú eljárás nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta és kiemelte, hogy a vádlott egyenes szándékkal vitte véghez tettét, amit alátámaszt, hogy legalább háromszor, több pulóveren keresztül hatolva, markolatig döfte a kést a sértettbe, az egyik szúrcsatorna 15 cm volt. Nem vitatta, hogy a vádlott önkéntes eredmény elhárítási kötelezettségének eleget tett, de az elkövetett cselekmény tárgyi súlya miatt, végrehajtandó börtönbüntetést tartott vele szemben indokoltnak.

A védő a fellebbezési eljárásban a fellebbezését fenntartotta, perbeszédében az enyhítő körülmények túlsúlyára figyelemmel kérte a büntetés enyhítését, másodlagosan az első fokú ítélet helybenhagyását.

Az ügyész és védő kétirányú fellebbezése alapján az ítélet tábla a Be. 348.§ /1/ bekezdésben foglaltaknak megfelelően, a megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül a Győr-Moson-Sopron Megyei bíróság ítéletét. Ennek eredményeként a büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést és a fellebbviteli főügyészség indítványát alaposnak, a védelmi fellebbezést pedig alaptalannak találta. A felülvizsgálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást törvényesen folytatta le, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, érdemi felülvizsgálatot alkalmatlanná tévő eljárási hibát nem vétett. A bizonyítékokat egyenként és összességükben perrendszerűen értékelte, mérlegelő tevékenységéről részletesen számot adott.

Az első fokú ítéletben megállapított tényeket a vádlott büntetőjogi felelősségére kiterjedő beismerő vallomása, a tanúvallomások, okirati bizonyítékok, az igazságügyi -orvos és -pszichiáter szakértő, -nyomszakértő vélemények, a helyszíni szemle adatai alátámasztják. Az első fokú bíróság feltárta a bűncselekmény elkövetéséhez vezető veszekedés okát, a vádlott és sértett egymással szemben tanúsított magatartását, kölcsönös tettelegességét, az élet elleni cselekmény lefolyását. A bizonyítékok helytálló mérlegelésével megállapított tényállás teljes, mentes a Be. 351. § /2/ bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól, ezért a felülbírálat során is irányadó volt, határozatát az ítélet tábla változtatás nélkül erre alapította.

A tényállás alapján okszerűen vont következtetést a megyei bíróság a vádlott bűnösségére, a cselekmény minősítése és a rá vonatkozó jogi indokolással együtt törvényes, megfelel az anyagi jog szabályainak.

Az első fokú bíróság az alanyi és tárgyi tényezőkből helytállóan következtetett a vádlott aktuális élet elleni szándékára. A vádlott a testi sértésre irányuló szándékon túlmutató intenzitással támadt rá a testvérére, amikor a bántalmazást kezdeményező ittas sértettet kölcsönös dulakodás közben az asztalról felkapott 19,5cm pengehosszúságú késsel legalább három alkalommal, legfeljebb közepes erővel megszúrta. A jobb felkaron a szúráscsatorna 10 cm, a jobb oldali felső mellkason 15 cm, a mellkas jobb oldalán a VII. bordaközben az elülső hónaljban leadott, mellüreget és hasüreget megnyitó szúrás szúráscsatorna 15 cm volt, ennek folytán a sértettnél olyan közvetetten életveszélyes sérülések keletkeztek, amelyet csak az időben nyújtott orvosi segítség tudott elhárítani. Az elkövetés módját, az okozott sérülések számát és intenzitását figyelembe véve megalapozott az első fokú bíróságnak az a jogi következtetése, hogy a vádlott aktuális tudata átfogta magatartásának a sértett halálát előidéző lehetséges következményét, amikor az élet kioltására alkalmas eszközzel olyan testrészén támadta a sértettet, hogy cselekménye az erőbehatásra is figyelemmel alkalmas volt az élet kioltására. Helytállóan állapította meg azt is, hogy a jogos védelmi helyzet a kölcsönös dulakodás, testi sértés miatt a vádlott javára nem volt megállapítható.

A fellebbviteli főügyészség indítványára az ítéletablának csupán abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a vádlott szándéka a sértett életének egyenes szándékkal történő kioltására irányult, vagy a lehetséges halálos eredménybe belenyugodva, eshetőleges szándékkal követte el az élet elleni cselekményt.

A vádlottból kirobbant eltúlzott indulat közvetlen kiváltó oka az alkoholtól fűtött vita hevében a sértettől elszenvedett piszkálódás és lökdösődés volt, amely miatt az enyhe fokban korlátozott beszámítási képességgel rendelkező, súlyos alkoholos befolyásoltság állapotában lévő vádlott elégtételt akart venni a sértetten. A kölcsönös dulakodás közben - a kiváltó okkal arányban nem álló hevességgel - indokolatlanul szúrt, az indulata kialakulásában alkoholos befolyásoltságának volt szerepe, mivel a testvérek között megszokott, mindennapos esemény volt, hogy italozás közben kölcsönösen dulakodtak és sértegették egymást, erre a vádlott előre számíthatott. A vádbeli alkalommal a vádlott vélt sérelmei miatt vett elégtételt, amikor megtorlásként, 19,5 cm-es pengehosszúságú késsel, fentről lefelé a mellkasra irányulóan több szúrással támadt a testvére, ezek elhelyezkedése, a szúrcsatornák mélysége az egyenes ölési szándékát támasztják alá. A vádlott cselekménye befejezett kísérlet volt, mivel a sértett halálához vezető okfolyamatot - amit a sikeres orvosi beavatkozás szakított meg - közvetett életveszélyes sérülések okozásával elindította.

Az irányadó tényállás alapján a megyei bíróságnak helytálló az a jogi álláspontja is, hogy a vádlott a halálos eredmény elhárításában közreműködött, amikor ölési cselekményét megbánva, felszólította **tanú 1-et**, hogy hívjon mentőt. A sértett sérüléseinek helyszíni és kórházi ellátása, valamint az elvégzett műtét nélkül a sértett nem maradt volna életben. Az önkéntes eredmény-elhárítás miatt, a vádlott az emberölés büntettének a kísérletéért a Btk. 17. § /3/ bekezdése alapján nem büntethető, viszont a Btk. 17. §-ának /4/ bekezdésében foglalt rendelkezésének figyelembevételével a maradékcselekmény, életveszélyt okozó testi sértés büntetében való büntetőjogi felelősségének megállapítására törvényesen került sor.

A büntetéskiszabás körében az első fokú bíróság által feltárt enyhítő és súlyosító körülményeken felül az ítéletábla további súlyosító körülményként értékelte a vádlott terhére egyenes ölési szándékát, illetőleg italozó életmódját, míg enyhítő körülményként a beismerő vallomását. Az elkövetett élet elleni cselekmény mellett a vádlott büntetlen előéletét az ítéletábla kisebb nyomatékkaal vette figyelembe.

A bűnösségi körülményeket együtt értékelve jutott az ítéletábla arra az álláspontra, az első fokú bíróság a vádlott javára értékelt enyhítő körülményeknek eltúlzott jelentőséget tulajdonítva, a cselekmény tárgyi súlyával arányban nem álló, enyhe büntetést szabott ki, amely a büntetési cél elérését nem szolgálja és súlytalan joghátrány. Erre figyelemmel a Btk. 83. § /1/ bekezdésében írt követelményeket szem előtt tartva a szabadságvesztés tartamát a rendelkező részben írtak szerint felemelte, a

végrehajtásának felfüggesztését mellőzte. Egyidejűleg mellőzte a Btk. 87. § /2/ bekezdés c) pontjára történő hivatkozást is, hiszen a büntetés kiszabására a büntetési tételkeret alsó határán került sor.

Az így kiszabott fő- és mellékbüntetés együttesen alkalmas az egyéni és általános bűnmegelőzési célok elérésére és a bűncselekmény tárgyi súlyával, a vádlott bűnösségével arányban álló joghátrány.

Ebből következően a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezésnek az ítéletábla nem adott helyt.

Észlelte az ítéletábla, hogy a költségjegyzék 7. tétele alatt 14.928.-forint helyett elírás folytán egyezer forinttal több összeg került feltüntetésre, ezt kijavítva a vádlottat 164.332.-forint első fokú eljárásban felmerült költség megfizetésére kötelezte.

A fentiekben írtaknak megfelelően az elsőfokú ítéletet a Be. 372. § /1/ bekezdése alapján a büntetés kiszabási és bűnügyi költségre vonatkozó részében megváltoztatta, az ítélet egyéb rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Be.381.§ /1/ bekezdése alapján kötelezte vádlottat a fellebbezési eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

G y ő r , 2010. november 11. napján

Dr.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ez az ítélet és a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2009. december 1. napján kelt B.260/2009/16. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2010. november 11. napján

.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: